

Nr 233.

Av herrar **Olsson** i Staxäng och **Wallerius**, om utfärdande av importförbud under viss tid för all orensad makrill.

Det är allmänt känt, att våra makrillfiskare arbeta under synnerligen tryckta villkor. Till följd av betydande avsättningssvårigheter för denna utmärkta säsongfisk såväl inom- som utomlands ha de i flera år frivilligt underkastat sig fångstransonering, som i icke ringa mån hjälpt till att sanera marknaden. Även staten har verksamt bidragit till att främja deras näring genom att lämna deras organisation lån för saltning av överskotts fångsterna. Härigenom har under garnfisket tidvis ett visst minimipris kunnat upprätthållas.

Avsättningsfrågan kompliceras genom att makrillen är en mycket ömtålig handelsvara, som lätt tar skada av längre transporter under den varmare årstiden. Vad våra egna fiskares fångster beträffar är risken för denna för konsumtionen högst skadliga kvalitetsförsämring mindre, därför att den svenskfångade makrillen i regel når konsumenten samma dag den säljes på auktion i Göteborg eller annorstädes, där auktion under makrillfisket anordnas. Däremot tar den importerade makrillen stor skada av transportererna och når konsumenten på den svenska landsbygden efter både två och tre dagar i ett ytterst otillfredsställande skick. Det händer tyvärr alltför ofta att den importerade makrillen blivit mindervärdig som människoföda, särskilt i jämförelse med den dagfångade svenska. Den oundvikliga följderna blir, att den ur hälso- och konsumentsynpunkt sämre importvaran betalas dåligt och tillförseln pressar priserna även på den förstklassiga svenska.

Det finns flerfaldiga, lika avskräckande som lärorika exempel på att makrill av sekunda kvalitet skadat konsumtionen för långa tider framåt. Den kvalitetsmässiga behandlingen av makrillen är därför ett mycket betydelsefullt kapitel, och man bör inte lämna någon möjlighet oprövad att främja konsumtionen och förebygga, att marknaden belastas med inte minst ur hälsosynpunkt mindervärdig vara. En sådan möjlighet synes mig ett importförbud på orensad makrill vara. Den rensade fisken tål nämligen betydligt bättre än den orensade transporter även under ganska avsevärd tidsrymd. Ett importförbud på orensad makrill skulle därför mycket verksamt förebygga risken av att konsumtionen äventyras genom en dålig vara, och våra makrillfiskare skulle få skörda fördelarna av sin bättre behandling av varan och den kortare vägen till konsumenterna.

Vad tidpunkten för ett dylikt förbud beträffar, synas lämplighets- och andra hänsyn tala för tiden 1 april—1 juni. Försiktigheten torde också bju-

da, att förbudet tillämpas under förslagsvis två år, för att man skall bli i tillfälle att kunna bedöma dess verkningar för avsättningen.

Med hänvisning till det anförda tillåta vi oss sålunda föreslå riksdagen besluta

att importförbud utfärdas för all orensad makrill tiden
1 april—1 juni under en tid av två år, räknat från den 1 april
1938.

Stockholm den 23 januari 1937.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

Adolf Wallerius.